

Predika evangelium också till dig själv!

Från Lempäälä till Grankulla

Timo Junkkaala har tjänstgjort vid Finska Bibelinstitutet sedan år 1993, först som rektor och från 2005 som stiftelsens verksamhetsledare. Före Bibelinstitutet hann han tjänstgöra 20 år i olika uppgifter inom Student- och Skolungdomsmissionen.

- Jag är hemma från Lempäälä där det i början av 60-talet bröt ut en väckelse. Själv blev jag väckt som 13-åring och 1964 deltog jag i Bibelinstitutets skriftskolläger. När jag inledde mina teologiska studier tänkte jag på att förbereda mig för religionslärares uppgifter snarare än prästens. Under ett års tid tjänstgjorde jag som lärare innan jag fick kallelse till Studentmissionen.

- Eventuellt kunde jag säga att jag i Studentmissionen blev bekant med STI redan före dess existens. Under årtionden hade jag varit bekymrad över att studerande i teologiska fakulteten fick en alltför liberal undervisning. I Studentmissionen hade vi en krets för teologer och den kan man betrakta som en föregångare till STI. En del av Studentmissionens verksamhet har överflyttats till STI, konstaterar Timo.

Sitt förhållande till STI beskriver han som broderligt – hans bror Eero fungerade länge som generalsekreterare för STI. Han har haft nära gemenskap med de nuvarande anställda redan från tiden i Studentmissionen. För tillfälle fungerar Timo som ordförande för STI:s styrelse.

- Jag betraktar STI:s arbete som syn-

nerligen viktigt och betydelsefullt. Viktigast är naturligtvis det som görs till förmån för teologiestuderande för att dessa under Guds ord skall få växa in i sin kallelse. Men STI har också haft en central ställning som samarbetsorgan för väckelseorganisationerna. Jag önskar att skaran av vänner med sina förböner och sitt ekonomiska stöd skall upprätthålla STI.

Bibelundervisning och byggnadsprojekt

- Jag vet inte om man kan bekänna det, men jag tycker om mitt arbete. En av mina egenheter är att jag trivs i ett arbete som innehåller många olika slags uppgifter. Ibland har jag klagat över alltför många utmaningar av olika slag. Men sedan har jag märkt att jag i själva verket gillar mångsidigheten i mitt arbete.

- Till de trevligaste arbetsuppgifterna hör undervisningen. Den intressantaste upplevelsen under de senaste åren har varit veckoslutskurserna *Resan genom Bibeln* som hållits i olika delar av Finland. De har samtidigt varit utmanande och trevliga. Det har varit spännande att se att det till kursen har kommit sådana människor som vanligen inte besöker församlingen. Många önskar få något slags helhetsuppfattning om Bibeln.

- Det är trevligt att resa om det inte blir för mycket. Resandet medför också den goda sidan att man får lämna sitt belamra-

de skrivbord för att koncentrera sig på en sak, framhåller Timo.

- En stor sak under de senaste åren har varit den tillväxt som har skett i vår ungdomsledarutbildning som är en del av Diakonia-yrkeshögskolan. Det kan säkert betraktas som ett uttryck för förtroendet som bygger på ett väl utfört arbete, att Diaks verksamhetspunkt i Grankulla har vuxit och blivit vårt lands största enhet för utbildning av ungdomsledare.

- Ökningen av antalet studerande är ett positivt problem: skolans utrymmen har blivit för små och vi har varit tvungna att bygga till. Under den senaste tiden har jag oftare än förr fått vara med om sådant som jag inte alls förstår, säger Timo med ett skratt när han tänker på byggnadsarbetet. I bakgrunden hörs lämpligen ljudet från bygget. Som bäst håller man på och bygger ihop det nya med huvudbyggnaden.

- Det är ett stort projekt. Vi behöver mycket förbön och ekonomiskt stöd från våra vänner, säger Timo. Byggnadsarbetet borde avslutas under sommaren så att vi

kan inleda höstterminen i nya utrymmen.

Timo gläder sig över att byggprojektet har fått stöd också från inflytelserikt håll. Tellervo Koivisto lovade vara projektets beskyddare. Timo hoppas att man skall kunna betrakta byggprojektet som ett uppmuntrande tecken på hopp under den ekonomiska krisen och med tanke på de uppskakande händelserna i ungdomsvärlden.

Nåden är var morgon ny!

Timo citerar en tanke av Karl Barth: Teologin skall tala om sådant som man egentligen inte kan tala om. Att tala om Gud är en stor, men samtidigt en omöjlig, uppgift för prästen. Vad skall man säga om sådant som man inte begriper?

- Det blir speciellt svårt när man ser det som är fel i ens eget liv, också det att man inte lever som man lär. Är det över huvudtaget rätt att en sådan mänska utför ett andligt arbete? Man måste bara försöka predika evangelium också till sig själv. Till all lycka är inte Guds kärlek beroende av hur vi lyckas eller ens av vår tro. Undervisningen av Guds ord har det goda med sig att man också själv får höra det goda om Gud. Hur skulle man själv klara sig om inte arbetet tvingade att på nytt och på nytt gripa tag i Bibeln, funderar Timo.

Mänskan förefaller att vara sådan att hon bäst förstår betydelsen av Gud när det av någon orsak är svårt. Då blir det en verklighet, det som lärjungarna sade till Jesus: Vart skulle vi gå, du har det eviga livets ord. Guds ord påminner oss om det som sist och slutligen är viktigt och att det inte finns någon annan hjälp.

Timo berättar att han använder sig av favoritbibelställen som lösenord i sin dator. Han avslöjar inte det nuvarande, men det förra lösenordet var Klagovisorna kapitel

tre vers 22. Klagovisorna blev en viktig bok för tio år sedan i samband med pappas död. I det tredje kapitlet berättas det var man finner hopp mitt i hopplösheten. ”Detta tar jag till mitt hjärta, därför har jag hopp.” Det lönar sig att läsa. Där talas också om den nya nåden varje morgon.

Från maratonlöpare till cyklist

- Förr brukade jag säga att min hobby är att avbryta maratonlopp, men nu har jag lämnat över det till de yngre. Att skriva har varit både arbete och hobby. Timo har bl.a. skrivit en konfirmandbok och i anslutning till Bibelinstitutets historia Osmo Tiiriläs och Urho Muromas biografier. Med ett leende konstaterar Timo att den senaste person som han har skrivit om ändå är den viktigaste.

- Den boken heter *Det vi vet om Jesus*.

För att få fritiden att gå får han hjälp av fyra barnbarn, av ett gammalt egnahems- hus och av en hund. Den tio månader gamla Hovawart-hunden påstås åtminstone tillsvidare ha mera energi och storlek än förstånd. Den äter allt den kommer över och senast grävde den sig under huset.

- Min fru Marjatta och jag brukar också varje sommar göra en enveckas cykeltur. Speciellt vill vi rekommendera trakten kring Mälaren samt Gotland. Mycket har vi fått uppleva och kanske har vi också lärt oss någonting. Timo konstaterar att de gärna kan ge tips om saken för sådana som är intresserade av liknande utfärder.

Mariliina Metsävirta

STUDERANDE HAR ORDET

Mina egna studier vid universitetet börjar så småningom vara undanstökade. Åtminstone hoppas jag det. Men så har det också gått nästan fem år.

Under dessa år har STI blivit en viktig plats för mig. Här har man i fred och i en god anda kunnat tala om teologi, fråga om sin egen kallelse, och bekanta sig med andra studerande. Den dagliga andakten har erbjudit en möjlighet att få stilla sig mitt under dagens brådska. Föreläsningarna har behandlat många viktiga frågor.

Och ur kaffeautomaten har det kommit kaffe, vars betydelse inte får underskattas.

Jag tycker att STI kompletterar och på ett sunt sätt utmanar den undervisning som ges vid universitetet. Man vill inom STI framhålla en sådan inställning till teologin, som lätt glöms bort på universitetet. Jag tror att detta är en bra sak för kyrkan. Mina egna studieår har berikats, tack vare STI.

teol. stud. Ilari Lahtela

